

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 170.

Trettende Session.

43de Møde.

Tirsdagen den 26de November Kl. 1.

(Fortsat.)

Tscherning (fortsat): Den ærede Minister mener, at den kongelige Værdighed vilde lide derved, at Kongen ikke, som hidtil, vedblev at beholde den kongelige Loge i det kongelige Theater; thi, sagde han, det er et „kongeligt“ Theater, og i den Bevilling, det faaer af Staten, er der forbeholdt, at visse kongelige Loger ere tilstede. Der er i Frankrig et meget berømt Nationaltheater, der hedder Théâtre royal français, det faaer Understøttelse af Staten, men bestyres af en Samling af Skuespillere; det er ikke under Statens Styrelse, kun under Statens Control, og faaer, som sagt, Understøttelse af Staten. I det Hele taget er der saa af de berømteste Nationaltheatre, som have været under andre Vilkaar. Der er altsaa i denne Henseende Intet til Hinder for at følge den af mig foreslaaede Vej. Naar den ærede Minister siger, at vi kunne ligesaagodt lade den foreslaaede Bestemmelse om, at Pensionsretten skal høre op at klæbe ved Gagerne ved Theatret, falde bort nu, fordi den Forskjel, der vilde være fra nu af og til næste Aar, ikke har Noget at betyde, naar man dog til næste Aar tænkte sig Theatret bragt i et heelt andet Forhold, saa kan jeg ikke indrømme Rigtigheden heraf. Naar vi til næste Aar tænke os, hvad jo den ærede Minister tænker sig, Theatret omtrent i samme Forhold som nu, kun med en forøget Bevilling, saa vilde det jo være urigtigt, om vi for-

andrede Noget i denne Henseende nu; saa er det meget bedre at vente til næste Aar og see, om vi dog ikke med det forøgede Tilskud, hvis det bliver givet, endnu mere maatte holde paa de samme Regler, der tidligere have været fastsatte. — Jeg skal indrømme den ærede Minister, at han har Ret i, at det ærede Medlem fra Odense Amt (H. M. Petersen) har ved sine Dplysninger meget mere begrundet det Modsatte af den Slutning, hvortil han kom, end selve Slutningen, han kom til. Der som de Dpgivelses, det ærede Medlem bragte frem, havde været ganske rigtige og fuldkommen klare, saa kunde han maaskee være kommen til den Slutning, han kom til i Modsetning til den ærede Ministers Slutning; men for at kunne faae nøjagtig at vide, hvad Theatret har kostet i de Aar, han nævnte, maa man ikke alene tage Summerne ud af Budgettet, thi de bethede meget forskjellige Ting, men man maa undersøge, hvortil de have været anvendte i alle disse Aar. Lad os forudsætte, at der under de tidligere Bevillinger havde været indbefattet meget betydelige Udgifter, som siden udenfor disse Bevillinger er ydede til Theatret — thi der er ydet Meget til Theatret udenfor disse 50,000 og 65,000 Rd. — saa kunde det gjerne være, at Sagen stillede sig ganske anderledes. Sagen er netop den, at uagtet Theatret i visse Retninger har krævet nok saa store Udgifter før 1849 som efter den Tid, saa har Theatret i andre Retninger derimod efter den Tid krævet langt betydeligere Udgifter, saa at den hele Sammenligning ikke fører til noget Resultat. Det Spørgsmaal, der for Diæbliffet foreligger, er jo egentlig kun, om vi ville gaae